

בש"פ 659/19 - פלונית, פלונית נגד משטרת ישראל, גלובס פבלישרעתונות (1983) בע"מ, עו"ד אפריםנוה, הוצאת עיתון הארץ בע"מ

בית המשפט העליון

בש"פ 659/19

בש"פ 661/19

כבוד השופט ד' ברק-ארז

לפני:

פלונית

המבקשת בבש"פ 659/19:

פלונית

המבקשת בבש"פ 661/19

נגד

המשיבות:

1. משטרת ישראל

2. גלובס פבלישרעתונות (1983) בע"מ

עו"ד אפריםנוה

הוצאת עיתון הארץ בע"מ

המבקש להצטרף:

המבקשת להצטרף:

בקשות רשות ערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו מיום 23.1.2019 בע"ח
40241-01-19 שניתן על-ידי כבוד השופט צ' קפאח

כ"ג בשבט התשע"ט (28.1.2019)

תאריך הישיבה:

בשם המבקשת

עו"ד אופיר סטרשנוב

בבש"פ 659/19:

בשם המבקשת

עמוד 1

עו"ד עדי כרמלי

בבש"פ 661/19:

עו"ד לינור בן אוליאל, סנ"צ אסף ולפיש,

בשם המשיבה 1:

רפ"ק עודד אררה

עו"ד אוריין אשכולי

בשם המשיבה 2:

עו"ד בעז בן צור, עו"ד כרמל בן צור

בשם המבקש להצטרף:

עו"ד טל ליבליך, עו"ד זהבית ליבוביץ

בשם המבקשת להצטרף:

החלטה

1. בפני שתי בקשות רשות לערור שנסבות על החלטה בעניין היקפו של צו איסור פרסום כפי שזה נתחם בהחלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (ע"ח 40241-01-19, השופט צ' קפאח) במסגרת ערר על החלטתו של בית משפט השלום (פ"ר 22968-01-19, השופט ע' מסארווה). כפי שיובהר להלן, בהחלטה זו צוין בין היתר כי "תחולתו של צו איסור הפרסום תצומצם באופן שיהיה ניתן לפרסם פרטים על הפרשה, למעט הפניה לחומרי חקירה גולמיים" (ההדגשות במקור).

2. בקשות רשות הערר הוגשו על-ידי שתיים מן החשודות בפרשה שנסבה על חשדות לעבירות בתחום טוהר המידות. שמן של החשודות נאסר לפרסום, והן זכו בהחלטתו של בית המשפט המחוזי להתייחסות הכללית "השופטת" ו"עורכת הדין". משלא הותרה חשיפת שמותיהן (סוגיה שלא הובאה לפתחי בהליך דנן), הן יכונן כך גם בהחלטה זו. שתי הבקשות מכוונות להרחבה של איסור הפרסום בכל הנוגע למידע הנוגע למבקשות. עם זאת, בניסוחן המקורי - במתכונת שבה הוגשו בכתב - היו ביניהן הבדלים מסוימים. בבקשתה של השופטת נטען כי על איסור הפרסום לחול על "תכני שיחות, מסרונים והתכתבויות שקיימה המבקשת עם מי מהמעורבים בפרשה ועם צדדים שלישיים", ואילו בבקשה שהוגשה על-ידי עורכת הדין נטען כי יש להחיל את צו איסור הפרסום "על תוכנם של המסרונים בכללותם, יהא המחזיק בהם אשר יהא, וזאת עד להגשת כתב אישום - אם וכאשר יוגש".

3. הדיון בשתי הבקשות התקיים בפני היום במאוחד במעמד באי-כוחם של כלל הצדדים - שתי המבקשות, המדינה (מטעם הפרקליטות והמשטרה), שני כלי התקשורת שהיו מעורבים בשלבים קודמים של ההליך - "גלובס" ו"הארץ" (להלן: העיתונים), וכן עו"ד אפרים נוה (להלן: עו"ד נוה), החשוד גם הוא בפרשה וביקש להצטרף להליך. חלק מן הדיון התקיים בפני במעמד צד אחד, וזאת על מנת לקבל הבהרות נוספות מבאי-כוח המדינה באשר להיקפם של חומרי החקירה.

4. במהלך הדיון, לאחר שביקשתי מן הצדדים הבהרות באשר להליכים קודמים שנגעו למתן צווי איסור פרסום בפרשה ולבקשות שהוגשו בעניינם, התברר כי המחלוקת בין הצדדים מצומצמת למדי, ובהתאם לכך גם הסעדים המבוקשים במסגרת הבקשות דנן. באי-כוחן של המבקשות הבהירו כי הבקשות נסבות על מסרונים שהופקו ממכשירי

טלפון של עו"ד נוח, ולא ממכשירי טלפון אחרים. בהתאם לכך עלה מן הדיון כי הבקשות מכוונות לקביעה כי המסרונים שכוללים התכתבות של עו"ד נוח עם השופטת או עם עורכת הדין, וכן מסרונים המתייחסים אליהן, כלולים בגדר חומרי החקירה ומשכך אסורים בפרסום. בהקשר זה אף נטען כי הבקשות הוגשו "ליתר ביטחון", על-מנת להבהיר שהמונח "חומרי חקירה גולמיים" מקיף את המסרונים כמפורט כאן. באי-כוח המבקשות אף הטעימו כי מבחינתם די יהיה בהבהרה כי צו איסור הפרסום מתייחס לחומרים האמורים.

5. באות-כוח העיתונים לא התנגדו להבהרה כאמור, שלפיה צו איסור הפרסום חל על מסרונים ממכשירי הטלפון של עו"ד נוח שעניינם תקשורת בין עו"ד נוח לשופטת או לעורכת הדין, וכן למסרונים בהם הן מוזכרות. לכך הסכימו גם באי-כוחה של המדינה.

6. בא-כוחו של עו"ד נוח שביקש כאמור להצטרף להליך, העלה טענות רחבות בכל הנוגע לפגיעה בפרטיות שולחו ולמשמעויות הנובעות לשיטתו מכך שחומרי חקירה הושגו, לפחות בתחילת הדרך, לכאורה תוך ביצוע עבירות.

7. מן האמור עד כה עולה המסקנה כי בעת הזו הדיון בבקשות מיצה את עצמו. הצדדים אינם חלוקים על כך שחומרי החקירה, האסורים כאמור בפרסום על פי הצו התלוי ועומד, כוללים מסרונים שנמצאו במכשירי הטלפון של עו"ד נוח ואשר הוחלפו בין עו"ד נוח לבין השופטת או עורכת הדין, וכן מסרונים מאותם המכשירים הנוגעים אליהן.

8. לצד זאת, הדיון העלה כי אפשר שנדרשות הבהרות נוספות, אף מהיבט האינטרס החקירתי, באשר להגדרה המדויקת של המונח "חומרי חקירה גולמיים" במקרה דנן. בנסיבות העניין, לא זה המקום להכריע בשאלה זו ובטענות הנוגעות לה, שנטענו בפני בפעם הראשונה. על בירורם של אלה להיעשות בפני הערכאה הדיונית.

9. על רקע זה הבהרתי לצדדים, ואני מוסיפה וקובעת זאת כאן, כי הצדדים רשאים לנקוט בכל הליך נוסף שעניינו היקפו הראוי של צו איסור הפרסום, ובכלל זה להתמיד בכל הליך שכבר החלו בו בעניין זה. ממילא טענותיהם של כלל הצדדים שמורות להם. בהקשר זה אעיר כי הצדדים כולם הבהירו במסגרת הדיון כי יתמידו ביידוע הצדדים האחרים בדבר נקיטת הליכים נוספים או התפתחויות שחלו בהם (דבר שלא הוקפד עליו עד כה), ואני סבורה שיהיה בכך כדי לתרום ליעילות הדיונית וכן לשלטון החוק.

10. לקראת סיום, אבקש לחזור ולהבהיר, כי מן הראוי שצווי איסור פרסום יהיו בהירים ומדויקים, על-מנת שכלל הצדדים, ובהם כלי התקשורת, ידעו מה ניתן להביא לידיעת הציבור.

11. סוף דבר: הבקשות מיצו עצמן, ובכך הסתיים הטיפול בהן.

ניתנה היום, כ"ג בשבט התשע"ט (29.1.2019).

ש ו פ ט ת

